

Az igazság gyümölcse békeességben vettetik el azoknak, akik békeességet teremtenek.

2007. August 09. Így szól hozzánk Istennek Igéje Jakab levele 3. részének 18. verséből:

Az igazság gyümölcse békeességben vettetik el azoknak, akik békeességet teremtenek.

Eddig Istennek írott Igéje.

Kedves Testvéreim! Milyen nagy dolog, s milyen egyszerű szó: igazság. Az emberiség ősi vágya, hogy megismerje, hogy adott kérdéseiben az életnek vajon mi az igazság. Sokan keresik és kutatják azt, hogy vajon Jézus valóban megszületett-e, hogy úgy élt-e, ahogy a Biblia leírja, hogy vajon tényleg meghalt-e, tényleg feltámadott? És ezek az emberek újra meg újra ezt a kérdést teszik fel, vajon igazság-e az, amit a Szentírás leír? Vajon az igazságot közli-e Isten népével a Biblia, vajon az igazságot találjuk-e meg mi is benne vasárnapról vasárnapra, napról napra, vajon az igazságot közvetíti-e számunkra Istennek Igéje? Minden korszakban örök kérdés ez. S az embernek örök vágya az, hogy ismerje az igazságot. Gondolatok csak bele! A barátainkkal való beszélgetésekbe, amikor ugyanarról a kérdésről más véleményünk van, talán azért, mert más oldalát látjuk ugyanannak az éremnek, gyakran keressük, kinek van igaza. Vajon kinek van igazsága? S vajon ki az, aki a jó döntéseket hozta meg életének a kérdéseiben?

Igaz ez abban, amikor vitatkoznak az emberek arról, hogy vajon mi az igazság a történelem különböző korszakaival kapcsolatban. Vitatkozunk a honfoglalásról, úgy történt-e, ahogy? Vitatkozunk az államalapításról, a csatáról, amelyet Koppány és István vívott, vajon tényleg igazság az, hogy itt zajlott, vajon tényleg igaz-e az, hogy fiatal trónörökös volt-e még, vagy már harcolt a csatában? Vitatkozunk a közelmúltról is, az elmúlt 40 évről is hány vita folyik, és hány ember keresi, hogy mi az igazság?! De ha csak a magunk mögött hagyott néhány esztendő nézzük, épp így felmerülnek a kérdések.

Mi az igazság? Hol van, és létezik-e egyáltalán objektív igazság, amit mi emberi ésszel megérthetünk, és elfogadunk?

Kedves Testvéreim! Bevallom nektek őszintén, nem tudok válaszolni a kérdésre. Nem tudok igazságot tenni, és nem tudom megmondani nektek. Egyetlen egy dolgot tudok, amit Jakab is tudott: az igazságnak van gyümölcse. Minden egyes cselekedetnek, minden egyes tettetnek, minden egyes kimondott szónak van valamiféle gyümölcse. És ahogy azt mondják, hogy gyümölcseről ismerjük meg a fát, ugyanígy a gyümölcsei alapján tudjuk megmondani az emberről, a történelmi korszakokról - legyen az István király, a 40 éves időszak, vagy épp a magunk mögött hagyott 17, vagy éppen a jelenünk, az itt és mostunk - hogy milyen is volt az valójában. És valószínű ez az egyetlen kapaszkodónk marad, hogy ne az igazságot nézzük, ne azt keressük, mert azt nem találjuk meg, de a cselekedetek gyümölcseiből, az igazságnak a gyümölcseiből, ha béke terem, ha békeesség készül, nem csak olyan felszínes, nem csak a mi emberi fogalmaink szerint, hanem a szív mélyig ható szeretet teli béke, akkor az igazság lakozik. Jakab azt mondja: „Az igazság gyümölcse békeességben vettetik el.” Igen ám, kedves Testvéreim, de ehhez, hogy eljussunk az igazság gyümölcseiig, ezek szerint békeességre lenne szükség. Hogyha mi igazságot szeretnénk a körülöttünk lévő világban, ha igazságot szeretnénk a saját emberi kapcsolatainkban, ha igazságokat szeretnénk, örök igazságokat, Isteni igazságokat találni, akkor először békeességet kellene teremtenünk a saját szívünkben, a saját lelkünkben, s az Isten békeességét kérni, hogy töltsön el minket. Ugyanis, kedves Testvéreim, az igazságot nem csak cselekedetekről szoktuk keresni - és ez a gondolat engem nagyon megragadott. Nagyon gyakran mondják azt emberekre is, hogy igazak. Hogy ők voltak azok, akik az igazságot legjobban képviselték a saját korukban, a saját helyzetükben. Izraelben van egy ilyen fal is, hogy az „Igazak fala”, akik mentették a holocaustban a zsidókat, akik valamilyen módon igazságot cselekedtek egy adott felfogás szerint. Igen ám, kedves Testvéreim, de ha belegondolunk ebbe, és visszajön a gondolat, hogy a gyümölcsei alapján derül ki, hogy ők igaz vagy hamis emberek. S milyen érdekes, Arany János is, amikor verset írt a jelenkor ítéletéről, az emberek igazságérzetéről, akkor mit írt: a jelen korban elítélik az igazakat, a jelen korban sosem értékelik annyira a hitnek, az életnek nagy hőseit, mint ahogy az utókor, aki már a gyümölcset látja mindannak, amit ők elvetettek, amikor visszatekint rájuk. S ilyen módon, ha belegondolunk, 1000 év távlatából igaznak láthatjuk István királyt. Miért? Mert országot alapított. Igaznak látjuk Hunyadi Mátyást. Miért? Mert, ő alatta volt utóljára nagy és egységes ez az ország, ez a nemzet. Igaznak látjuk Kálvin Jánost. Miért? Mert képviselte mindazt, amihez mi most hűek szeretnénk maradni, Akihez mi hűek szeretnénk maradni. Idő távlatából kiderül, hogy milyen gyümölcsei vannak a mi életünknek és a mi munkánknak is. De az idő mondja meg, hogy a jelenkor kisebb vagy nagyobb szereplői, hadvezérei, politikusai - ki tudja - egyházi vezetői, azok valójában a történelem sorsfordító, az Isten kezéért a munka garmadát elvégző emberei voltak, vagy pusztán gyenge mellékszereplők, akik tették azt, amit erejük és a sors adott nekik, hogy tegyenek. Igen ám, de ha belegondolunk, még egy fontos dolgot el kell tudni mondani azokról az emberekről, akiket mi hosszú idő távlatában

igazaknak látunk. Amikor ábrázoljuk őket, amikor visszagondolunk rájuk, amikor olvassuk a róluk szóló leírásokat, mit látunk? Mindegyik megemlíti azt, hogy valamiféle békesség lakozott ezeknek az embereknek a lelkében. Midőn meghozták a döntéseiket, nem harag, nem háborúság, nem kinszenvedés, nem valami eszeveszett düh az, ami meghozta velük, hanem békés, nyugodt, emberrel és Istennel számot adó, és mindenki számára egy olyan etikai, erkölcsi mércét adó döntések, amelyek mindmáig példaképpé teszik őket. Gondoljatok csak bele! Amikor I. Istvánt ábrázolják, a messzibe néz, talán arra gondol, hogy országot alapít, és nyugodt. Vagy gondoljatok csak Zrínyire, Sziget védőjére, a legtöbb ábrázoláson, még a kirohanás pillanatában is, amikor már számot vetett az életével, és tudja, hogy már csak egy dolgot adhat a hazájának, az életét, már csak egy dolgot adhat oda a kereszténységért, az életét, azt is nyugodtan teszi. Megbékél Istennel és emberrel, elfogadja a saját helyét a világban, és elfogadja azt, hogy egy nagyobb elvet, egy nagyobb igazságot, egy nagyobb rendező erőt kell követni, mint, amit mi az emberi eszünkkel, az emberi agyunkkal, az emberi harcainkkal ki tudunk ókuhlálni, silabizálni, logikailag úgy érezzük, hogy ki tudunk találni. Kedves Testvéreim, valahányszor körülnézünk ebben a világban, azt látjuk, hogy az igazán nagy tanítók, az igazán nagy hatású emberek, azok lélekben mindig valahol nyugodtak. Gondoljatok csak, a katolikus egyház nagy vezetője volt, de példakép II. János Pál, láttuk őt idegeskedni, láttuk őt úgy, hogy igazából a világ gondjai, bajai annyira elhatalmasodtak volna rajta, hogy megfélemedezett volna egy pillanatra is az Isteni gondviselésről, az Isteni kegyelemről? Vagy gondoljatok csak a híres Ghandira, az indiaira, aki ugyan nem volt keresztény ember, mégis békességet, nyugalmat, és az Isteni békesség igazságát sugározta szét az emberek között. Vagy gondoljunk csak bele abba, hogy ők milyen nagy hatású emberek voltak.

És gondoljunk csak bele abba, hogy lehet, hogy ma is a világban ez a mércéje annak, hogy kik azok, akik Isten igazi elhívott munkásai, gyermekei, hogy kik tudják igazán képviselni az Isten ügyét ebben a világban. Mert kedves Testvéreim, ha találunk ilyeneket, akkor őket kell magunk elé példának állítani. Ha nem találunk, akkor a Krisztusra tekintve nekünk magunknak kell ilyen emberré válnunk, akik nem a napi igazságokat keresik elsősorban, akik nem naponta akarnak újra és újra döntéseket hozva vitázni ebben a világban, hanem egy nagy döntésre, egy nagy igazságra teszik fel az életüket. Éppen ezért, kedves Testvéreim, nagyon fontos, hogy meglássuk azt, hogy az igazán nagy igazságai az életnek, azok egy döntést követelnek csupán, egy elsőt, döntést a Krisztus mellett, döntést az Isten mellett, döntést a hitvalló élet mellett. És ha ez megtörtént, gyakorlatilag, szinte már nem is kell önálló, nagy döntéseket hoznunk, nem is kell már önálló, nagy igazságokat keresnünk, hiszen mindig csak azt kell tennünk, amit a Krisztus döntene helyettünk. Mindig azt az igazságot kell elfogadnunk, amit, ha magunk elé képzeljük a mi Megváltónkat, amit, ha elővesszük a mi Szentírásunkat, sugall nekünk. Gondoljatok csak bele! Régebben nagyon sok házban ki volt téve ilyen kis táblára: Krisztus mit tenne a helyedben? Aha. A keresztény embernek ez az egy kérdés kell, hogy felmerüljön, ahhoz, hogy képviselni tudja az Ő egyetlen igazságát. Képviselni tudja mindazt, amitől mi mások vagyunk ebben a világban. Mindazt, amitől mi követendő példává válhatunk embertársaink számára. Mert, ugye, ez lenne a feladatunk, hogy tanítványokká tegyünk minden népeket, hogy megtanítsuk és megkereszteljük. Hogyan lehet ezt? Úgy, hogy ha az az igazság, amit mi megismertünk, az nem csupán filozófiai szinten, nem csupán vallásos szinten érint meg minket, hanem valóban egyetlen örökkévaló döntéssé válik. Döntés abban, hogy kiket választunk barátainak, döntés abban, hogy kiknek a szavára hallgatunk az élet nagy kérdéseiben, döntés ahhoz és abban, hogy milyen csoportokat fogadunk el, és döntés abban, hogy megpróbálunk mindenkit szeretni, mindenkinek példát adni arról, hogy mit jelent a keresztény ember hűsége, mit jelent az Isten igazsága, s mit jelent az hogy nekünk nem földi célok, földi igazságok hálójában kell kapkodni ide vagy oda, hanem elfogadni, hogy az Isten már mindent jó előre elrendelt, hogy az Isten elkészített számunkra mindent, s nekünk csak tudni kell végigjárni az úton, ami elő van készítve. Olyan ez, kedves Testvéreim, mint amit egy fotómodell - kevesen gondolnátok, de köztük is van keresztény - mondott, ő úgy tekint az életre, mint egy kifutóra, azt már tudja, hogy végig kell menni rajta, látja talán még a végét is, bár ez ritka, hiszen a reflektorok szembevilágítanak, egy dolog nem mindegy, hogy ő hogyan megy végig rajta, hogy ő hogyan viselkedik, mit gondol, és milyennek látszik, mert ettől lesz ő más, mert ettől lesz ő a modell, és ő a példakép.

Kedves Testvéreim, óriási segítség nekünk Jakab levele, amikor az igazságot kereső emberek közé megyünk. Hiszen ez a világ igazságot keres, és nem véletlenül kapkod az emberi igazságok után, mert hiányzik az Isten igazsága belőle, az emberek agyából, az emberek szívéből, az emberek lelkéből. Ezt az igazságot csak ti vihetitek el közéjük, csak ti mutathatjátok meg nekik, mégpedig oly módon, hogy életetekben, szavaitokban, a mi gyülekezeti, és nagy egyházi életünkben egyaránt engedjük, hogy gyümölcsöt teremjen Isten békessége, a Krisztus igazsága. Ámen.

Gyertek, imádkozzunk!

Istenünk, mennyei édes Atyánk! Köszönjük Néked azt, hogy nekünk nem kell önigazolást keresni minden pillanatban, hogy nem kell magyarázkodnunk, elég, ha tudjuk a Te igazságodat, a Te szent Fiadat, s a Te szerető közösségedet hirdethetjük e világban életünk minden pillanatában. Add hát meg nekünk, hogy amit hiszünk, amit vallunk, azt meg is

tudjuk élni, s embertársaink megláthassák rajtunk, hogy tanítványai, gyermekei, egy nép, egy nyáj legelőinek juhái vagyunk. Ó Urunk, engedd, hogy békesség legyen a mi szívünkben, hogy szeretet hassa át egész életünket, hogy tudjuk megérteni, elfogadni, de mégis határozott igenekkel és nemekkel válaszolni az élet minden kihívására, és minden igenünk és minden nemünk mögött a Te szent Fiad, a Krisztus legyen. Mindenség Istene áldj meg minket, és őrizz meg minket. Adj nekünk erőt, és adj sok-sok hitet. Légy azokkal a testvéreinkkel is, akik most nincsenek közöttünk, akik tán betegek, tán munkájuk szólította el őket, vagy tán szívükben lakozik bármely más vágy, kívánság, háborúság, amely távol tartja őket e közösségtől. Adj gyógyulást betegjeinknek, adj békességet a háborgó lelkűeknek, legyen áldás a dolgozó emberek munkáján, minket pedig segíts, hogy életünk minden napján tudjunk imádkozni őszinte szívvel és tiszta hittel, úgy, ahogy a Te szeretett Fiad, a mi Megváltó Krisztusunk tanított, ekképpen:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy! Szenteltessék meg a Te neved. Jöjjön el a Te országod. Legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma. És bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól. Mert Tiéd az ország, és a hatalom és a dicsőség, mindörökké. Ámen.

Az Istennek békessége, amely minden emberi értelmet felülhalad, meg fogja őrizni a ti szíveiteket és gondolataitokat az Úr Jézus Krisztusban. Ámen.¶¶